

Dominik Feri

Tak jsme lajkovali

Kterak přiložit
prst na tep doby.

Tak jsme lajkovali

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.bizbooks.cz
www.albatrosmedia.cz

Bizbooks®

Dominik Feri

Tak jsme lajkovali – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2016

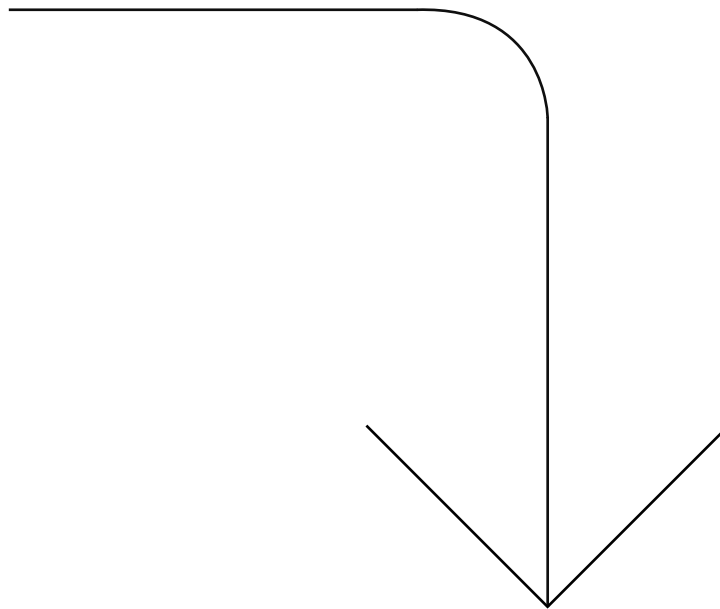
Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA a.s.**

Dominik Feri

Tak jsme lajkovali

Kterak přiložit prst na tep doby

**Humor nekvalitní,
zato však ve velkém
množství.**

**Věnováno
Věře Pohlové,
důchodkyni, jež by
všechny ty počítače
a internety zakázala.**

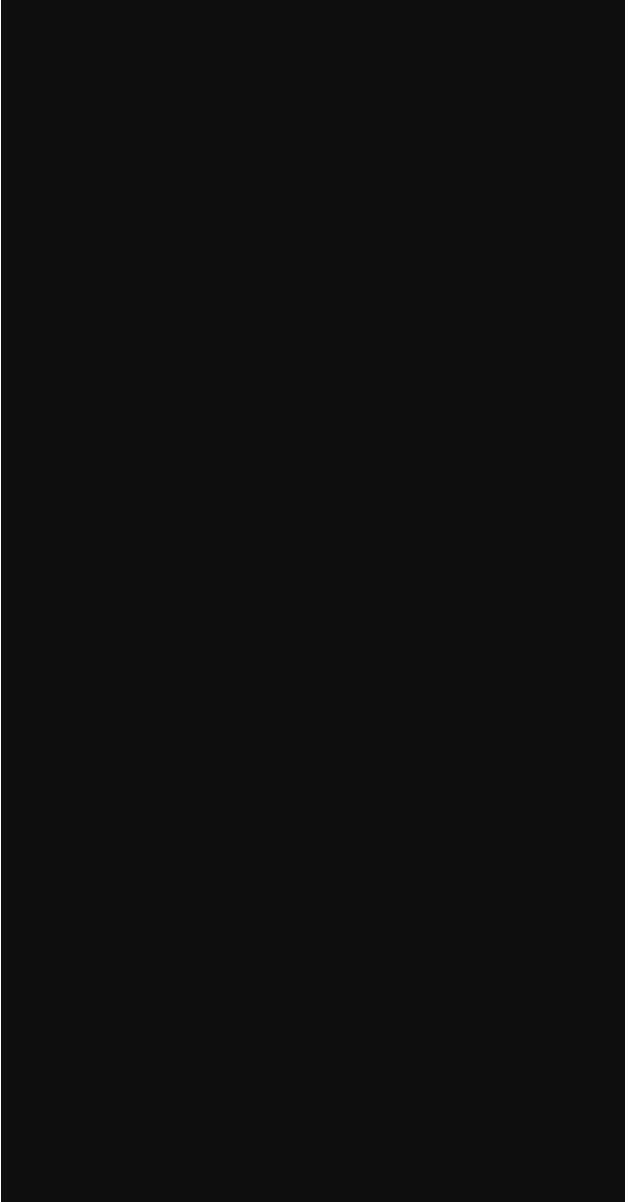
TL;DR verze:

**Všichni se vezmou
a budou žít šťastně
až do smrti.**

Obsah	010
Úvod	014
Michal Horáček	018
Michael Skřivan	022
Honza Palička	026
Jakub Janda	028
Drahomíra Jůzová	034
Lukáš Hejlík	036
Michal Zlatkovský	046
Ladislav Zibura	052
Ondřej Chutný	056
Marek Prchal	058
Dan Přibáň	064
Ondřej Kobza	068
Vladimír 518	076
Adam Gebrian	082
Matěj Hollan	090
Jakub Horák	094
Pavla Horáková	098
Jaroslav Cerman	102
Jan Vrobel	106

Eugen Kukla	114
Jiří Ovčáček	120
Filip Horký	126
Jan Šibík	132
Martin Konvička	136
Josef Šlerka	142
Pavel Novotný	146
Zdeněk Škromach	152
Láďa Hruška	158
Luděk Staněk	162
Kamil Fila	166
Martin Fryč	178
Janek Rubeš	188
Nikol Štíbrová	194
Ivo Bystřičan	198
Orion	206
Václav Dejčmar	212
Kateřina Vacková	218
Filip Čermák	224
Martin Jaroš	232
Jarda Konáš	240
Michael Třeštík	246
Závěr	252
Poděkování	254
Slovo o autorovi	258

Glosy Dominika Feriho
(černé pozadí)

„Stejně jako vítr a květ přejde i mládí.“

Tenhle citát mi babička laškovně napsala do přáníčka k mejm 18. narozeninám. Asi jí to přišlo jako dobrej nápad. Nejdřív jsem to bral jako prostý memento mori, nicméně posléze se mi tahle promluva rozležela v hlavě.

Každej je dilem úchyl

Já byl vždycky rozcitlivělej zvláštním směrem. Nedojímalí mě zahradní trpaslíci ani dětský žvatlání. Dojímalo mě plynutí času. To je pohnutka silná jako noha od kulečnicku. Poprvé jsem v sobě myšlenky týkající se relativity času, jeho kvantování, vnímání a proudění začal v hojnější míře pozorovat v 15 letech. Začal jsem chodit do teplického archivu a probírat se starými novinami, fotkami a zápisy. A v tu chvíli jsem seznal, že mojí úchylkou nejsou důtky (nebo jiný nástroje – zdravím rozhicované čtenářky *Padesát odstínů šedi*), ale amatérské zkoumání doby na osobní úrovni.

Tráva byla zelenější za plotem i včera

V těch stovkách fotografií z počátku 20. století jsem sice našel odpovědi na otázky, jak vypadala ta která budova. Ale už jen velmi obtížně jsem dohledával, k čemu sloužila, jaký k ní tehdejší obyvatelé města měli vztah. Získával jsem tedy všemy vědecky přesné, ale bez lidského rozměru. Když jsem popisoval na svých přednáškách život v Teplicích před sto lety, mluvil jsem trochu jako slepec o barvách. Věděl jsem, kde se odehrával všechn ten život, ale nevěděl jsem, jaký byl. Bez této znalosti rychle nastupuje nostalgie, tedy že „tráva byla zelenější, děvčata hezčí, slib důvěrnější“. Tuhle nostalgii jsem se snažil racionalizovat touhou po poznání – touhou po poznání náležitostí všedního života. Toliko ke genezi mého vztahu k záznamu doby.

Dnes bude včera

Neuvažoval jsem o všedním životě jen směrem vzad, ale i vpřed. Stylizoval jsem se do role svého pravnuka, který jednou najde na dně krabice moje maturitní vysvědčení, ale vůbec nebude tušit, jak jsem žil. A co víc – jak jsme žili my všichni.

Význačnost našeho věku

Trochu naivně, ale o to vroucněji předpokládám význam naší doby. Dnešek se zdá být plytkým. Je plytkým, protože je přítomným. Žijeme v něm a nepřičítáme mu žádnou větší váhu. Zorné pole věčnosti však dnešek, naši dobu, pozlatí. Jsem si jist, že za několik desetiletí bude naše doba nahlížena tak, jako se dnes díváme na období první republiky. A čím dále dnešek bude, tím méně o něm bude věrných zápisů. Místo po nich velmi rychle nahradí emoce a výše zmíněná nostalgie. Rok 2016 bude v roce 2116 zastřený jako sklo pokryté sazemi.

Historie se již nemusí upamatovat jen na mocné

Jinými slovy nemusíte zbořit garáž a postavit místo ní pyramidu, aby na vás budoucí pokolení nezapomněla. Osudy význačných, tj. politiků, herců, v širší rovině pak celých států a civilizací, tvoří pouhý rámec, obal bonboniéry (podobnost s Forrestem Gumpem je ryze náhodná), a dílčí osudy jednotlivců následně vyplňují vnitřek. Poznání pouze dobového rámce je poznáním syrovým, otupělým.

Záznam

Jak si tedy pojišťuju, že moji potomci budou mít co možná nejvíc rozrůzněných pramenů o mém životě? Fotím. Každý má dnes iPhone, ale na papír se dostane méně fotek než v minulosti. Se ztrátou mobilu jsou nenávratně pryč. Mnohdy pro člověka nemají ani takovou hodnotu, že by s nimi v budoucnu vůbec počítal. Když už pak lidé fotky tisknou, jsou to namnoze fotky z kaširovaných, „nepřirozených“ a nekaždodenních situací. Třeba z dovolené v Chorvatsku.

Banální skýta hodnotné

Velmi brzo jsem seznal, že takové zachycování lidského života má smysl spíše symbolický. Nicméně je pochopitelné. Dovolena v Chorvatsku je únikem z rutiny. Přičítáme jí význam. Medle ale takové fotky záznam lidského života pouze dokreslují a pravé těžiště leží jinde. V zanášení věcí prostých. Proč si fotit svůj byt, pracovní stůl, oblíbenou lavičku na náměstí? Vždyť je to banální... Není. S časem takové fotky nabydou na osobní hodnotě. Přestěhujete se, změníte zaměstnání a dosavadní každodennost je pryč a v přesných rysech se již nikdy nezobrazí.

Škatule fotek

Mám doma vytisknuto několik tisíc fotek. Další tisíce jsem daroval archivu v Teplicích. Poslední větší příspěvky do onoho archivu jsou ze sedmdesátých let. Kdybych nepřispěl fotkami já, badatelé za padesát let by neměli co zkoumat. Všechny fotky jsem důkladně popsal. Dnes vím, že tenhle bar platí za vyhlášený v Teplicích, že na fotce je Pepa Novák, slovnutný to fotbalista dorostu atd., ale již vbrzku si na to vzpomene jen málokdo.

Šířeji

Postupně jsem se v zaznamenávání naší doby stal stále žádostivějším. Focení vlastního města má poetickou krásu a lokální rozměr. V globalizované epoše je ale stále více prvků našeho života sdíleno lidmi z jiných krajů a zemí. Brzy jsem poznal, že pro maximalizaci poznání a šance, že se naše doba zachová v barvách, je nutno insitně kodifikovat. Z toho popudu vzniká tento sborník.

Kniha, jež zraje

Záměrně jsem v minulé větě zvolil slovo „sborník“. Přijde mi, že velmi přesně vystihuje mé intence. Shrnout specifika doby. Uspokojit archetypální lid-

skou potřebu po tvorbě kronik. Tematicky se tato kniha jeví banálně. Ostatně o banalitě a domnělé nehodnotě současných jevů jsme se již bavili výše. Tato kniha má být přečtena, posléze umístěna do knihovny a vytáhnutá v době léta-jících aut, teleportu a chleba, který nepadá na namazanou stranu.

Abych si jednou pobřežel

Tímto spisem si dělám radost. Nechci zapomenout, jak jsme žili. Nespokojím se za mnoho let jen s přečtením starých výtisků novin. Rozhovory s mnoha čelními představiteli „facebookové šlechty“ se snažím vytvořit výslednici drah-ného množství subjektivních vektorů. Chci ryzost, přiznaný realismus a plný vhled do roku 2016, doby rozvoje sociálních sítí, doby průkopnické. A takto pojatý výbor z doby mi bude s to to vše zajistit.

Název knihy *Tak jsme lajkovali: Kterak přiložit prsty na tep doby* v sobě všechny výše zmíněné konotace shrnuje.

„Tak jsme lajkovali,“ za třicet let pronesu a vzpomínku v ruce pomnu.

Vděčně,
Dominik Feri z auta ve střední Francii,
dne 28. července 2016

Michal Horáček

018

Michal Horáček

Věk: 64

Povolání: textař, producent, sociální antropolog

Motto: Zem, která nemá své nebe / ztratila všechno – i sebe.

“To normálním lidem bylo jasné od počátku... jen ti chytrí asi tomu nerozumí.” Máloco může podle mého aspirovat na motto sezóny tak silně jako komentář paní Stránské z Ostrova v debatě na webu Novinky.cz.

Pane Horáčku, děkuji za přijetí pozvání k rozhovoru. Na jakou sociální síť jste se dostal nejdříve a co k tomu bylo popudem?

Na Facebook. Kdosi mi říkal, že je to zajímavé, a tak jsem se taky přidal, mnohem později než jiní.

Jak hodnotíte vliv sociálních sítí (v českém kontextu zejména Facebooku) na společenský dialog a jeho úroveň a tematické vymezení?

Sociální sítě jsou bezprecedentním prostředím a jejich vliv se nám, kteří jsme účastníky jejich zrodu a překotného vývoje, hodnotí obtížně. Každopádně se jeví, že do veřejného prostoru pronikly hlasy, které předtím byly slyšet jen ome-

Kandidatura na prezidenta... Je to přímá volba a důležitější než moje představy je zjistit, co od našeho státu a od

zeně, pokud vůbec. Úroveň je taková, jaké vzdělání, životní zkušenost, povahu a zájmy mají ti, kteří na sociálních sítích nechávají svým hlasům zaznít. Tematické vymezení rovněž. Jedním slovem: bezbřehé.

Vzestup Facebooku znamenal zásadní změnu i na poli politiky a politického marketingu. Došlo k jakési emancipaci politiků, již nyní téměř nepotřebují média a mohou skrze své facebookové profily komunikovat s veřejností. Jaký má toto dle vás vliv na politickou kulturu a společnost?

Řekl bych, že pozitivní. Každý prostředník autenticitu původního sdělení naruší.

Žijeme v té nejbláhobytnější době – souhlasíte? Má dle vás cenu toto soustavně opakovat, i když pak můžete být obviněn z patetičnosti a naivity a může to být použito proti vám?

Žijeme nejen v nevídané prosperitě. Naše doba má i spoustu dalších jedinečných pozitiv; žádný z mých předků, který se dožil mého věku, se nevyhnul tomu, aby byl aktivním nebo pasivním subjektem válečného konfliktu. A kromě srovnání časového máme i prostorové: nejméně 80 % lidí obývajících naši planetu je na tom co do materiálního, zdravotního, vzdělanostního či bezpečnostního ohledu mnohem hůř než my. Jak bychom tedy mohli říci něco jiného než to, že žijeme v nádherné době? Na tom není nic patetického. Je to skutečnost, z níž bychom se měli těšit.

Na závěr otázka týkající se vašich prezidentských ambicí – jak se domníváte, že bude možné oslovit prvovoliče a mladé do 30 let? Tedy ty, kteří jsou ještě namnoze názorově nevymezení, případně lhostejní?

Oslovit mladé lidi je snadné, přinejmenším jsem se tu – na rozdíl od oslovování lidí starších – s žádnými problémy nesetkal. Problém je jediný: aby ti oslovení nezůstali na Facebooku, ale v den voleb šli do volební místnosti a volili. Empirická data naznačují, že v prezidentské volbě 2013 to mnozí neudělali. Věřím, že v lednu 2018 to udělají.

prezidenta očekávají lidé. V co věří, za co jsou ochotni se postavit, když jde do tuhého. Chci vnímat to, co nás spojuje a na co můžeme být hrdí. Současně chci vědět, co lidi trápí a jaké překážky se jim stavějí do cesty. Mám-li se rozhodnout, chci, aby to rozhodnutí bylo závazkem postaveným na pevném základě. Dostávám nespočet vyjádření, děkuji za každé z nich, ale marná sláva: přímá setkání s lidmi, a to v místech, kde žijí, nic nenahradí. Zejména v místech, kam média dohlédnou jen málokdy, pokud vůbec. Proto jsem se rozhodl za vámi vydat, mluvit o své představě, ale především si vyslechnout tu vaši.

Tahle kniha je něco jako Bible. Jen s tím rozdílem,
že postavy z týchle knihy existují.

Při tvorbě téhle knihy vycházím
z předpokladu, že na straně
dobřejch knih je přetlak a leckdo
rád sáhne po knize špatný.
Málokdo už dneska dokáže
napsat kvalitní brak.

Varuji všechny, kteří dají tuhle
knížku na internet – zjistím to,
napíšu o tom jízlivej status
a lajky půjdou do mojí kapsy.

S kytarou se musí umět
v zásadě dvě věci
– naladit a Stánky.

Koukám na nějaký pořad
pro teenagery na Primě a mám
dojem, že polovina mladejch
jsou youtubeři a druhá polovina
jsou špatný youtubeři.

Mohli bysme vymyslet sociální síť, která by byla
na hovno, nikdo by na ni nechodil a jmenovala by se Google+.
Ne, počkat, to už vlastně existuje.

„Hejty si nech“
-Matouš 8:12.

Tahle kniha byla vydaná
v době, kdy pan prezident
Jágr ještě hrál hokej.

„To je dlouhý, to si přečtu“
– věta, kterou zatím neřekl
nikdo na světě.

Googlování z tebe
nedělá odborníka
na danou problematiku.

Dvacetiletý finanční
poradce je volba
stejně rozumná, jako
nechat se operovat
chirurgem, kterej získal
vzdělání dvoudenním
rychlou kurzem po telefonu.

Když jsem si zakládal Snapchat,
každej říkal, že je tam nahota. Bohužel
mi už nikdo neřekl, že z 99 % mužská.

Nikdy nejsi příliš starej
na chytání pokémonů.

Před půlnocí se každej nápad
jeví jako vynález funkčního reaktoru
na studenou fúzi, ale ráno přichází
prozření, že jsem opilej vlastně jenom
znovu vymyslel toustovač.

Michael Skřivan

Věk: 26 a půl

Povolání: marketingový a PR idiot

Motto: STAY ZMRD

022

Michael Skřivan

Vystupuju na Můstku
a dole v metru si rodinka
z Moravy fotí svého tatínka,
jak telefonuje, a matka
u toho řve na pobíhající
děti: „Podívejte, děti, tady
je signál!“

Jsem rád, že dokážeme
obohatit východní kulturu
i takovou maličkostí.

V Rumunsku: Dnes cca
ve 2:30 ráno, když jsme
se vraceli na hotel, jsme
viděli zajímavý jev. Silničáři
opravovali silnici. Ano,
nepostávali kolem, ale
pracovali!

Úplně jsem se vyděsil!

Tvůj profil na Facebooku je asi nejbizarnější věc, co je. Na čem si při jeho tvorbě zakládáš?

Hlavním ukazatelem bizarnosti je můj chorý mozek a cit pro nevkus. Snažím se přinášet lidem informace, které jsou naprosto k ničemu. To je asi věc, kterou jsem prospěšný společnosti.

Pracuješ v marketingu – jak podle tebe cilit na sociálních sítích na lidi od 15 do 30 let?

Člověk musí chodit mezi lidi a poslouchat jejich názory. Taky občas musí znát nějaký ten systém, jak to všechno funguje. No a taky musí umět pít, protože jinak by se musel s touhle cílovkou zastřelit.

Používáš i jiné alternativní sítě? Myslím například Instagram nebo Snapchat. Je v nich budoucnost, nebo jsou dobrý jenom na sdílení nudes?

Jsem na Instagramu, LinkedIn i Snapchatu. A pohonil jsem akorát u Instagramu, tam mám svoje favority! Po uvedení Stories na Instagram je pro mě Snapchat vcelku bezcenný.

Jakej obsah postuješ na Facebooku najraději?

Marketingový a politický bizár a svoje čelo.

Stay Zmrd, stránka jedné generace. O co jde a kde berete inspiraci k tvorbě obsahu?

Stay Zmrd je stránka, kterou se baví pár lidí už asi pět let. Většinou reagujeme na témata, která nás pálí. Co si o tom myslíte vy? Napište nám to do komentářů.

Proč miluješ mopsy?

Protože jsou to ňufíčky, no ne? Až budu mít mopsíka (a nebude to dlouho trvat), tak se bude jmenovat Mojo Ničitel Světů a Vládce Galaxií. Bude mít laserový zrak a nenávidět lidi, takže budeme chodit a pražit lidi na uhel!

Jestli bude moje dítě youtuber, tak ho dám do děcáku. Aby byl lepší content, víc se prodal atd. „Z děcáku až na vrchol.“ „Děcákový sen.“

Právě jsem v baru, kde zpívá Ilona Czáková. Sedím ve stroji času? Čekám, kdy přijde Bartošová a z hajzlu se ozve „čágobelošilenci“!

Budvar je jako slovo pohodinda. Buď ho miluješ, nebo nenávidíš.

Vojna chybí zejména těm,
kteří by rádi někoho buzerovali,
ale nemůžou.

Po třiceti letech zase platí,
že kdo má Prakticu,
je za borce.

Nejlépe oblékanou
společenskou skupinou
jsou hipsteři a důchodci.

Loučení je vždycky smutná věc. Pokud
to teda není loučení s Českou spořitelnou.
To je docela v pohodě.

Na TV Nova jsem měl vždycky
rád jenom dvě věci. Comeback
a chvíli, kdy jsem přepnul
na jinej kanál.

Základem úspěchu při balení
je dobrej pozdrav.
Na „čágobambusvespolek“
žádná neřekne ne.

Islám je maggi českých médií – dá se dát všude a každému to chutná.

Crocsy – jediná obuv
ve který se dá sjíždět voda,
jít na ples nebo se vdávat.

Člověk aby se dneska bál,
že dostane přes hubu za to,
že nemá na něco názor.

Je úchvatný, jak dokážou
dělníci, kteří opravují dům
naproti, sladit práci s vrtačkama
s časem, kdy mám kocovinu.

Co se audiovizuální tvorby
týče, tak jsme mistři
v kopírování Západu.
Platilo to v televizi za socíku
a platí to i dneska u youtuberů.

„Jsem jiná než ostatní...” – každá holka, každá banka,
každá politická strana...

Věta, kterou v Praze neuslyšíš,
ale na Moravě jo: „Kde tu je nejbližší
trafika, ať koupím skleněnku?”

Mám dojem, že Brno
je jako smažák – každý
ho má rád, ale všem je blbý
to přiznat.

Honza Palička

Přezdívka: Zjev z Jevan

Věk: o dva dny starší než sametová revoluce

Povolání: z božího dopuštění vystudovanej právník, bulvarista, glosátor a komentátor, držitel certifikátu Pabla Pičusa v obsluze grafického editoru Malování, milovník buldočků

Motto: „Když něco chceš, tak si to vem.“ – exekutor Vrána

Bydliště: BYT (ano, ten BYT)

Honzo, stojíš za stránkou Stay Zmrd. Jakej byl její zrod a kdo všechno je s ní spojenej?

Tak prý prvním českým aspirantem na členství u ISIS byl jistý Jan S. ze Spáleného Poříčí. Honzíkova cesta 2016 má oproti původní verzi míň dědečků a družstevních vajec, ale o to víc mámů a chalífátních granátů.

Tak tady máme dějinnej průlom a Hillary je první prezidentskou kandidátkou v dějinách. Nicméně volit Clintonovou jen proto, že je žena, je asi jako pít louh, protože je to tekutina.